

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11CoCsp/52/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7823200492
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7823200492.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prievozska 2, zastúpenej Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prievozska 2, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, o zaplatenie 11.200,00 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 9Csp/12/2023-112 zo dňa 9. augusta 2023

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Súd žalobu zamietla.

II. Súd náhradu trov konania žalovanej nepriznáva.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 11.200,00 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že v hmotnoprávnom postavení veriteľa so žalovanou ako dlžníkom uzavreli dňa 29.6.2021 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 9.500,00 eur oproti povinnosti žalovanej úver splácať v pravidelných mesačných splátkach s konečnou splatnosťou úveru do 15.7.2029. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti a splátky úveru prestala žalobcovi splácať, preto právny predchodca žalobcu úver zosplatnil dňa 10.3.2022, čomu predchádzala výzva zo dňa 6.2.2022, ktorou žalovanej oznámil, že je v omeškani so splácaním pohľadávky vo výške 770,73 eur. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.6.2022 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. K úhradám žalovanej pred postúpením pohľadávky uviedol, že žalovaná vykonala úhrady vo výške 389,33 eur, a teda pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 10.813,85 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 9.462,95 eur, z riadneho úroku vo výške 1.153,98 eur, zo zmluvného úroku z omeškania do zosplatnenia vo výške 6,72 eur, z úroku z omeškania po zosplatnení vo výške 105,36 eur a z poplatkov vo výške 84,84 eur.

3. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním ustálil nasledujúci skutkový stav: akceptáciou návrhu klienta - žalovanej došlo k uzatvoreniu zmluvy dňa 29.6.2021, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver č. XXXXXXXXXXXX vo výške 9.500,00 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0407/2022/CE uzavretou medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postúpikom bola dňa 23.6.2022 pohľadávka voči žalovanej postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 6.2.2022 oznámil žalovanej, že je v omeškani so splácaním pohľadávky vo výške 770,73 eur a vyzval ju na jej zaplatenie najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy s tým, že ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť

mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, čím sa stane splatnou v celom rozsahu. Žalobca podľa zistení súdu nepredložil žiaden listinný dôkaz (doručenku, prípadne obálku s doručenkou po vrátení zásielky odosielateľovi) preukazujúci doručenie výzvy pred zosplatením žalovanej. Z obsahu spisu zistil, že právny predchodca žalobcu v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dňa 11.3.2022 oznámil žalovanej, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky z predmetnej zmluvy, ktorý bol podľa žalobcom predloženej fotokópie doručeny žalovanej doručený dňa 16.03.2022. Žalovaná v priebehu konania potvrdila, že jej bola doručená výzva zo dňa 6.2.2022, v ktorej bola uvedená suma 770,73 eur, avšak nevedela z akých omeškaných splátok táto suma pozostáva. Na takto ustálený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 524 ods. 1 a 2, § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a právne posúdil vzťah strán ako záväzkový zo spotrebiteľskej zmluvy. Po preskúmaní výzvy zo dňa 6.2.2022 dospel k záveru, že neboli dodržané zákonné náležitosti v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ pre zosplatenie úveru, nakoľko z predmetnej výzvy nie je zrejmé, ktorou konkrétnou splátkou sa žalovaná dostala do omeškania so splácaním úveru dlhšie ako tri mesiace, teda žalovaná nemala vedomosť o tom, ktorá splátka je tá, pre ktorú sa veriteľ rozhodol uplatniť svoje právo na predčasné zosplatenie úveru. Nakoľko banka postúpila pohľadávku žalobcovi bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť pred termínom konečnej splatnosti, postúpenie pohľadávky je tak neplatným právnym úkonom v zmysle ust. § 39 OZ, z čoho súd prvej inštancie vyvodil nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore s následkom zamietnutie žaloby.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie s návrhom, aby ho odvolací súd zmenil tak, že žalobe vyhovie a prizná mu nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, eventuálne rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalobca v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci a nesprávny postup súdu prvej inštancie, ktorým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vo vzťahu k splneniu podmienok platného zosplatenia úveru poukázal na postup, ktorý predchádzal zosplateniu úveru (právny predchodca žalobcu po omeškaní s platením splátok po dobu troch mesiacov a po upozornení žalovaného na možné uplatnenie práva v podaní zo dňa 06.02.2022, ktorou bol vyzvaný v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatením k dobrovoľnej úhrade omeškaných splátok) a dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu požiadal o zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku neplnenia splátok riadne a včas v súlade s ust. § 565 v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ. Nestotožnil sa s právnym názorom súdu, v zmysle ktorého je pred uplatnením tohto práva potrebné špecifikovať, pre nesplnenie ktorej splátky je toto právo uplatnené, resp. s ktorou konkrétnou splátkou sa žalovaná dostala do omeškania (či už vo výzve zo dňa 6.2.2022, t.j. vo výzve pred zosplatením, ako ani vo výzve zo dňa 11.3.2022, ktorou došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru), nakoľko to nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu – resp. naopak, bolo by to úplne nadbytočné, keďže v zmysle ust. § 565 OZ nemožno toto právo uplatniť pre nesplnenie inej splátky, než tej, ktorá bezprostredne predchádza uplatneniu tohto práva po dobu troch mesiacov za splnenia podmienky v ust. § 53 ods. 9 OZ s ohľadom na aktuálny judikatórny vývoj NS SR (nakoľko po splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky toto právo zaniká). Upozornil, že žalovaná bola s úhradou splátok v omeškaní viac ako tri mesiace, čo bolo v konaní preukázané viacerými listinnými dôkazmi a uvedené konštatovala aj samotná žalovaná na súdnom pojednávaní, že uvedenú sumu nesplácala z finančných dôvodov. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/224/2021 z 30.11.2022. V nadväznosti na to uviedol, že ak vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 10.3.2022, svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.11.2021, ktorá bezprostredne predchádzala zosplateniu po dobu troch mesiacov, a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace, pričom premlčacia doba začala plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh, t. j. odo dňa 16.2.2022. Ide o výslovne právne posúdenie a výkladu § 53 ods. 9 OZ v spojitosti s § 565 OZ, nakoľko súd pozná právo v zmysle „iura novit curia“. Ďalej argumentoval, že v posudzovanom prípade došlo v súlade s § 565 a § 53 ods. 9 OZ k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 15.11.2021. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (po 10.3.2022, t.j. od splátky splatnej 15.3.2022) tak začala plynúť odo dňa nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, pre ktorú došlo k uplatneniu tohto práva, t. j. od 16.2.2022 a uplynula by najskôr dňa 16.2.2025. V súvislosti s uplatnením práva podľa ust. § 565 OZ v nadväznosti na ust. § 53 ods. 9 OZ poukázal tiež na to, že Občiansky zákonník v žiadnom ustanovení neustanovuje povinnosť špecifikácie, pre ktorú splátku sa toto právo uplatňuje, preto považuje odôvodnenie súdu v tejto časti za nepreskúmateľné. Ďalej dôvodil, že ak súd prvej inštancie vyložil toto ustanovenie takým spôsobom,

že pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti podľa ust. § 53 ods. 9 OZ je potrebné uviesť, pre ktorú splátku plánuje vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru – potom podľa názoru žalobcu súd vyložil ust. § 565 OZ contra legem. K záverom súdu prvej inštancie o neurčitosti právneho úkonu postupcu – výzvy zo dňa 6.2.2022, ktorým došlo k upozorneniu žalovanej v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ pred mimoriadnou splatnosťou úveru z dôvodu absencie špecifikácie splátky, pre ktorú sa rozhodol veriteľ zosplatiť úver, poukázal aj na aktuálnu rozhodovaciu prax Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6CoCsp/53/2021 z 18.1.2022, uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 12CoCsp/37/2022 zo dňa 31.8.2023 a sp. zn. 5CoCsp/29/2022 zo dňa 20.7.2022, rozsudok Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 12CoCsp/25/2021 zo dňa 8.2.2022. Odvolávajúc sa na uvedené rozhodnutia bol toho názoru, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť vo výzve pred mimoriadnou splatnosťou úveru, s ktorou splátkou/ami je dlžník v omeškaní a teda žiadna právna norma mu neukladala povinnosť v podaní zo dňa 6.2.2022 uviesť splátku, s ktorou je dlžník v omeškaní, resp. pre ktorú využije svoje oprávnenie zosplatiť úver. V závere poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III.ÚS 289/2017 z 21. novembra 2017, z ktorého vo vzťahu k predmetnej veci zaujal stanovisko, že postup súdu, ktorým si súd „upravil“ zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 OZ a nad rámec zákona „upravuje“, že výzva pred zosplatením celého dlhu musí obsahovať presnú špecifikáciu omeškanej splátky, s ktorou sa dlžník dostal do omeškania a pre ktorú veriteľ môže uplatniť svoje právo na zosplatenie celého úveru je v priamom rozpore s ústavným princípom trojdelenia moci, na základe ktorého právomoc meniť zákony prináleží moci zákonodarnej (nie moci súdnej). Veriteľ si teda nemôže „vybrať“ pre nesplnenie ktorej splátky toto právo plánuje uplatniť, ale je potrebné skúmať, či veriteľ splnil podmienky v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ v spojitosti s ust. § 565 OZ. V závere poukázal na nesprávnosť záverov súdu prvej inštancie vo vzťahu k neplatnému postúpeniu pohľadávky a nedostatku aktívnej vecnej legitímácie.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

6. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 v spojení s § 367 ods. 2 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a z hľadísk odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

7. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP, t. j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP spočíva v tom, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné právo v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tu patrí aj nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozhodnutia.

9. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom, spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého súd zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. 20. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP (dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov

strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 - § 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a pod. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods. 1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvodeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejмый nesúlad.

10. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

11. Žalobca v intenciách uplatnených odvolacích dôvodov nastolil predmetom odvolacieho prieskumu správnosť právneho posúdenia vecí súdom prvej inštancie v otázke jeho aktívnej vecnej legitímácie v predmetnom spore. Súd prvej inštancie vystaval svoj záver o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na zistení, že pre neurčitosť výzvy, ktorou bola žalovaná vyzvaná na úhradu dlžnej sumy v lehote nie kratšej ako 15 dní došlo k neplatnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti a následne k neúčinnému postúpeniu pohľadávky, ktorá skutočnosť mala za následok nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v predmetnom spore.

12. Odvolací súd konštatuje naplnenie hore namietaných odvolacích dôvodov, keďže súd prvej inštancie vykonané dôkazy nevyhodnotil v súlade s ust. § 191 a § 192 CSP a preto dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, na základe ktorých aj nesprávne založil svoje rozhodnutie, čím zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj nesprávny právny záver o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore a síce správne vyšiel z citovaných zákonných ustanovení, avšak na predmetnú vec ich nesprávne interpretoval a v okolnostiach prípadu z nich vyvodil tiež nesprávne právne závery.

13. Z obsahu spisu vyplynulo, že žalovaná v danom spore skutkové tvrdenia žalobcu o uzavretí zmluvy o úvere, neplnení svojich záväzkov z úverovej zmluvy, doručení výziev veriteľa a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti ani žalobcom predložené listinné dôkazy žiadnym spôsobom nepoprela. Na pojednávaní dňa 9.8.2023 (zápisnica o pojednávaní na č.l. 104 a nasl.) poukázala na to, že úver prestala splácať z finančných dôvodov. Za tohto stavu mal súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí vyjsť z domnienky nespornosti rozhodujúcich skutkových tvrdení žalobcu v súlade s ust. § 151 ods. 1 CSP a nesporné skutkové tvrdenia si osvojiť ako zistený skutkový stav veci a vziať ich za podklad pre svoje rozhodnutie. Podľa posúdenia odvolacieho súdu v danom prípade ani potreba spotrebiteľskej procesnej ochrany žalovanej ako spotrebiteľa a slabšej strany sporu neodôvodňovala vznik pochybností o aktívnej vecnej legitímácii žalobcu a nevyhnutnosť osobitného preskúmania tejto otázky v danom spore súdom prvej inštancie za situácie, že žalobca prechod práva vyplývajúceho zo záväzkového právneho vzťahu založeného zmluvou o úvere preukázal predloženými listinnými dôkazmi, predovšetkým Potvrdením o uzatvorení zmluvy zo dňa 29.6.2021, Všeobecnými obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s., písomnou zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 23.6.2022, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 11.3.2022, výzvami na splatenie dlhu zo dňa 6.2.2022, 7.2.2023 (pokus o zmier), oznámením postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 30.6.2022 adresovanými žalovanej na adresu jej bydliska, ktoré žalovaná žiadnym spôsobom nespochybnila (zápisnica o pojednávaní zo dňa 9.8.2023 na č.l. 104 spisu). Súd prvej inštancie nerefletoval, že žalovaná rozhodujúce skutkové tvrdenia žalobcu ani vo vzťahu k otázkam postúpenia pohľadávky a aktívnej vecnej legitímácie nepoprela, rovnako nespochybnila ani doručenie písomnej výzvy veriteľa a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru do jej dispozičnej sféry, keď na pojednávaní uviedla, že „vo výzve, ktorú mi právny predchodca žalobcu zaslal, bola uvedená suma 770,73 eur...“, následkom čoho nastúpila domnienka ich nespornosti v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP.

14. Odvolací súd upriamuje pozornosť na závery súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore z dôvodu, že výzvu zo dňa 6.2.2022 nemožno považovať za relevantné

upozornenie v zmysle ust § 53 ods. 9 OZ, keďže neobsahuje konštatovanie, pre ktorú konkrétnu splátku žalobca mohol požadovať mimoriadne zosplatnenie úveru.

15. V spojitosti s takto vymedzeným právnym záverom súdu prvej inštancie (o nedostatku výzvy zo dňa 6.2.2022, v ktorej absentuje uvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú žalobca mohol pristúpiť k mimoriadnemu zosplatneniu úveru) prezentovanom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že uvedenie konkrétnej splátky vo výzve, ktorou bola žalovaná vyzvaná na úhradu dlžnej splátky pod sankciou predčasnej (resp. mimoriadnej) splatnosti, nemá žiadnu právnu relevanciu vo vzťahu k platnému zosplatneniu úveru, nakoľko zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť vo výzve pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru, ani v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ) informáciu, ktorá splátka umožnila žalobcovi pristúpiť k mimoriadnemu zosplatneniu, resp. informáciu o tom, s ktorou splátkou a od kedy bola žalovaná v omeškaní.

16. Podstatným pre posúdenie danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v predmetnom spore bolo zistenie, či právny predchodca žalobcu postupoval pri zosplatnení pohľadávky v súlade s ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 OZ, teda či zosplatnenie žalovanej pohľadávky právnym predchodcom žalobcu možno považovať za platné. V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok odvolací súd všeobecne poukazuje na to, že zákonodarca v ust. § 53 ods. 9 OZ ustanovil právo veriteľa požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienky uplynutia troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a že upozornil dlžníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z ust. § 565 veta druhá OZ vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadosť o jednorazové vrátenie nesplatených dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

17. Odvolací súd preskúmavajúc postup súdu prvej inštancie vo vzťahu k skúmaniu podmienok platného zosplatnenia úveru z obsahu spisu, konkrétne z platobnej histórie (č. I. 51 spisu) zistil, že žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením splátky splatnej 15.11.2021, ktorá bezprostredne predchádzala zosplatneniu úveru, preto podľa posúdenia odvolacieho súdu právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. požiadal o zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku neplnenia splátok riadne a včas v súlade s ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 OZ. Žalovaná sa pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru omeškala (viac ako tri mesiace) s úhradou dohodnutých mesačných splátok riadne a včas a bola vyzvaná výzvou zo dňa 6.2.2022 na úhradu dlžnej sumy pod sankciou mimoriadnej splatnosti úveru v prípade, ak dlžnú sumu neuhradí do 15 dní od doručenia predmetnej výzvy. Z uvedených skutočností možno dospieť k záveru, že neuvedenie konkrétnej splátky v samotnej výzve, pre nezaplatenie ktorej bol veriteľ oprávnený pristúpiť k mimoriadnej splatnosti úveru, nespôsobuje žiadne právne následky vo vzťahu k platnému zosplatneniu úveru a následnému postúpeniu pohľadávky.

18. Špecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú dochádza k zosplatneniu, by nemala byť podmienkou platnosti predčasného zosplatnenia dlhu. Žiadnu takúto povinnosť (uviesť v zosplatnení konkrétnu splátku) zákon veriteľovi neukladá. Pokiaľ sa vykonaným dokazovaním nepreukáže, pre ktorú konkrétnu splátku veriteľ úver zosplatnil, treba vychádzať z princípu racionálneho správania účastníkov zmluvných vzťahov, ktorí konajú v súlade so zákonom, a teda vzhľadom na ust. § 565 druhej vety OZ je potrebné predpokladať, že zosplatnenie bolo vyvolané tou splátkou, ktorá bola v čase zosplatnenia tri mesiace po splatnosti (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.1.2024).

19. Odvolací súd považujúc odvolacie námietky žalobcu za dôvodné, rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie zabezpečiť si dostatočný skutkový podklad pri opätovnom posudzovaní danosti aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ako jednej zo základných podmienok konania vo vzťahu k splneniu podmienok v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ. V tejto súvislosti opätovne, aj z hľadiska obsahu, preskúma písomnú výzvu zo dňa 6.2.2022, ktorou bola žalovaná, vzhľadom na svoje omeškanie so splácaním splátok, vyzvaná na ich uhradenie. Pokúsi sa dokazovaním zistiť, pre ktorú nezaplatenú splátku žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru, a ak to nebude možné zistiť, bude vychádzať z vyššie uvedenej premisy racionálneho správania účastníkov zmluvného vzťahu konajúcich v súlade so zákonom. V novom rozhodnutí prvoinštančný súd vezme do úvahy len tie skutočnosti, ktoré vyšli (vyjdú) v konaní najavo (Čl. 11 ods. 4 CSP) procesne správnym postupom, pričom vo svojich úvahách pri právnom posudzovaní veci vyjde z názoru odvolacieho súdu (§391 ods.

2 CSP), tak ako ho vyjadril v tomto uznesení. Nové rozhodnutie súd prvej inštancie náležite odôvodní tak, aby sa dôsledne a presvedčivo vysporiadal so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami riešenými v konaní a argumentmi sporových strán a zároveň aby odôvodnenie nie len formálne spĺňalo náležitosti požadované ust. § 220 ods. 2 CSP, ale aby i materiálne zodpovedalo kritériám spravodlivého odôvodnenia.

20. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie tiež o všetkých trovách, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).